ਮੈਸਰਜ਼ ਮਾਥੋਸਰੀ ਮਾਨਿਕਬਾਈ ਕੋਠਾਰੀ ਕਾਲਜ ਆਫ਼

ਵਿਜ਼ੂਅਲ ਆਰਟਸ

ਬਨਾਮ

ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ

(2013 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 4188)

ਅਕਤੂਬਰ 12, 2023

[ਹਿਮਾ ਕੋਹਲੀ ਅਤੇ ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ*, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ:

ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕੋ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਕਲੱਬਿੰਗ।

ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਅਤੇ ਫ਼ੁਟਕਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1952 - ਇਕੋ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰੇਜ - ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਚਲਾਈਆਂ, ਉਸੇ ਕੈਂਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿੱਚ 8 ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ 18- ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 26 ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕੋ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸਥਾਪਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ-ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੇ 7-ਏ ਨੂੰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ:

ਹੋਲਡ: ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਚਨਚੇਤ ਲਿਆ ਸੀ - ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ - ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬਾਂਹ ਹੈ - ਈਪੀਐੱਫ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਟ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਦਾਰਾ 20 ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਇੱਕ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੋਰਸਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਿੰਗ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ 100% ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ 70% ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਇਹ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕਵਰੇਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲਾਭ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ - ਆਦਰਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸਾਲ 1965 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਲ 1985-86 ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਦੋਵਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ 26 ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ.1(3)(ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਵਰੇਜ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਕਿ 20 ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਕੈਂਪਸ ਵਿੱਚ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿੱਤੀ ਅਖੰਡਤਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟਸ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਫੰਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਥਾਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। [ਪਾਰਾ 15, 16, 19, 21-23]

ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰੈਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਸਕੱਤਰ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰੈਸ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਦਿੱਲੀ ਆਦਿ, ਏਆਈਆਰ 1960 ਐਸਸੀ 1213; ਐਲ.ਐਨ. ਗਡੋਡੀਆ ਐਂਡ ਸਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, [2011] 11 ਐੱਸਸੀਆਰ 508: (2011) 13 ਐੱਸਸੀਸੀ 517; ਨੂਰ ਨਿਵਾਸ ਨਰਸਰੀ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, [2000] 5 ਐੱਸਯੂਪੀਐਲ. ਐੱਸਸੀਆਰ 478: (2001) 1 ਐੱਸਸੀਸੀ 1; ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪ੍ਰਿੰਟਰਸ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਜੈਪੁਰ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੈਪੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, [2019] 12 ਐੱਸਸੀਆਰ 146: (2019) 9 ਐੱਸਸੀਸੀ 508; ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਵਰਕਰ, [1960] ਐੱਸਸੀਆਰ 703: ਏਆਰ 1960 ਐੱਸਸੀ 56; ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਨਰੈਣੀ ਉਦਯੋਗ, [1996] 3 ਸਪਲਾਈ. ਐੱਸਸੀਆਰ 202: (1996) 5 ਐੱਸਸੀਸੀ 522- ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2013 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ.4188।

2011 ਦੇ ਡਬਲਯੂਏ ਨੰਬਰ 10133 ਵਿੱਚ ਗੁਲਬਰਗਾ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 30.09.2011 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਬਸਵਾ ਪ੍ਰਭੂ ਐਸ ਪਾਟਿਲ, ਸ਼ੈਲੇਸ਼ ਮਡਿਆਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ/ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਗੀਤ ਰਤਨ ਆਹੂਜਾ, ਵਿਨਾਇਕ ਐਸ ਪੰਡਿਤ, ਸਮਰਥ ਕਸ਼ਯਪ, ਵੀ.ਐਨ. ਰਘੁਪਤੀ, ਐਡਵ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਨਚੀਕੇਤਾ ਜੋਸ਼ੀ, ਸ. ਹਿਮਾਦਰੀ ਹਕਸਰ, ਸ. ਸੁਚੇਤਾ ਜੋਸ਼ੀ, ਯਸ਼ ਸਿੰਘ, ਨਰਾਇਣ ਦੇਵ ਪਰਾਸ਼ਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ, ਜੇ.

1. ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਗੁਲਬਰਗਾ ਬੈਂਚ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 30.09.2011 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 10.06.2011 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 24.12.2010 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

2. ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਤੱਥ, ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਆਈਡੀਅਲ ਫਾਈਨ ਆਰਟਸ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, 'ਆਈਡੀਅਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਫਾਈਨ ਆਰਟਸ' ਅਤੇ

'ਮਾਥੋਸਰੀ ਮਾਨਿਕਬਾਈ ਕੋਠਾਰੀ ਕਾਲਜ ਆਫ ਵਿਜ਼ੂਅਲ ਆਰਟਸ। ਦੋਵੇਂ, ਆਈਡੀਅਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਰਟਸ ਕਾਲਜ ਹਨ। ਇਸੇ ਕੈਂਪਸ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਆਈਡੀਅਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ 1965 ਵਿੱਚ ਡਰਾਇੰਗ ਅਤੇ ਪੇਂਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਰਟਸ ਕਾਲਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸਾਲ 1985-86 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਰਾਇੰਗ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਪੇਂਟਿੰਗ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਈਡੀਅਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿੱਚ 8 ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ 01.07.2003 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਰਟਸ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ 18 ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ। ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 26 ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਥਾਪਨਾ 01.03.1988 ਤੋਂ ਈ.ਪੀ.ਐੱਫ. ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 23.09.2005 ਨੂੰ, ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਕੀਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ ਰਾਹੀਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 24.12.2010 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 10.06.2011 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਆਈਡੀਅਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਅਤੇ ਆਰਟਸ ਕਾਲਜ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕੋ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ/ਮਾਣਤਾ ਲੈ ਕੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੋਰਸਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਆਈਡੀਅਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਨੂੰ 100% ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਰਟਸ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਕਰਨਾਟਕ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ 70% ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਈਡੀਅਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸਾਲ 1965 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਰਟਸ ਕਾਲਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸਾਲ 1985-86 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ ਅਤੇ 20 ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰੇਜ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਲੱਬਿੰਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰੈਸ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਸਕੱਤਰ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰੈਸ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਦਿੱਲੀ ਆਦਿ, ਏਆਈਆਰ 1960 ਐਸਸੀ 1213 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਐਲ.ਐਨ. ਗਡੋਦੀਆ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, (2011) 13 ਐਸਸੀਸੀ 517, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੇ

ਅਧੀਨ, ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਦਾਰੇ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਈਡੀਅਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਜਾਂ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਜੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਂਝਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਡਿਟ ਰਿਪੋਰਟ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਮਾਰਚ 2011 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਏ ਸਾਲ ਲਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ 16.08.2011 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 30.09.2011 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਡਿਟ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

5. ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਦੋ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਕਵਰੇਜ ਬਾਰੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਸੀ। , ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ। ਦਰਅਸਲ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਾਕਾਇਦਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਸਾਂਝਾ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੱਖਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਰਹੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਦੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਦੀ ਕਾਪੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ, ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤਾ 07.07.2004 ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈ ਕੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੋਰਸਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰੇਜ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢੇਗਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ 100% ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੀ ਨੂੰ 70% ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਵੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਨੂਰ ਨਿਵਾਸ ਨਰਸਰੀ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2001) 1 ਐਸਸੀਸੀ 1 ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪ੍ਰਿੰਟਰਸ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਜੈਪੁਰ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੈਪੁਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2019) 9 ਐਸਸੀਸੀ 508 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ।

6. ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

7. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਸਾਲ 1965 ਵਿਚ 'ਆਦਰਸ਼ ਸੰਸਥਾਨ' ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਸ ਨੇ ਸਾਲ 1985-86 ਵਿਚ 'ਆਰਟਸ ਕਾਲਜ' ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਆਈਡੀਅਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਨੇ 8 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ

ਆਰਟਸ ਕਾਲਜ ਨੇ 18 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ 20 ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਇੱਕ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ।

8. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੁੱਦਾ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕੋ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਿੰਗ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਭਾਵ, ਆਈਡੀਅਲ ਫਾਈਨ ਆਰਟਸ ਸੋਸਾਇਟੀ। ਜੇਕਰ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

9. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਿੰਗ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ।

10. ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਵਰਕਮੈਨ, ਏਆਈਆਰ 1960 ਐਸਸੀ 56 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਮੰਨਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਅਤੇ ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੋ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਅਟੱਲ ਹੈ। ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਦੋਹਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸੱਚੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, 'ਮਾਲਕੀਅਤ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਏਕਤਾ' ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ "ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ" ਜਾਂ 'ਆਮ ਏਕਤਾ' ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਰੀਖਿਆ 'ਦੀ ਏਕਤਾ' ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰੁਜ਼ਗਾਰ' ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾ 5 ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

5. ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਸੀਮਿੰਟ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਵਰਕਮੈਨ [ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 (ਐਸ.ਸੀ.) 56) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਚਾਈਬਾਸਾ ਸੀਮਿੰਟ ਵਰਕਸ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛਾਂਟੀ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਮਾਲਕ ਦਾ ਬਚਾਅ ਸੀ ਕਿ ਛਾਂਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਰਾਜੰਕਾ ਵਿਖੇ ਚੂਨੇ ਦੀ ਖੱਡ ਚੰਗੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਚੂਨੇ ਦੀ ਖੱਡ ਦੀ ਰਾਜੰਕਾ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਈ(iii) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਾਈਬਾਸਾ ਸੀਮਿੰਟ ਵਰਕਸ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਇਆ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਟੈਸਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਇਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟੈਸਟਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਭਾਗਾਂ, ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ, ਇਕਾਈਆਂ ਆਦਿ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਟੈਸਟਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਪਯੋਗੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਦੋ ਯੂਨਿਟਾਂ ਇੱਕੋ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਏਕਤਾ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਏਕਤਾ, ਵਿੱਤ ਦੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਦੀ ਏਕਤਾ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ "ਇਕਸਾਰਤਾ" ਦੀ ਏਕਤਾ ਉਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਸਨ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 25-ਈ(ii iii) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀ ਦੋ ਯੂਨਿਟਾਂ ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸਰਪਲੱਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਉਦਯੋਗ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ

ਵਿੱਚ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਬੋਨਸ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਲਾਭ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਪਰੀਖਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ "ਅਖੰਡਤਾ" ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਲਕੀਅਤ ਦੀ ਏਕਤਾ ਸਾਬਕਾ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਇਕਾਈਆਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੀ ਵੀ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅੰਤਰ-ਨਿਰਭਰਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ ਦੂਜੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਵਿੱਤ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਯੂਨਿਟਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਜਾਂ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

11. ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਨਰੈਣੀ ਉਦਯੋਗ, (1996) 5 ਐੱਸਸੀਸੀ 522 ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ (ਐਚਯੂਐਫ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਇਕਸਾਰਤਾ ਪਾਈ। ਸਾਂਝਾ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ, ਭਾਵੇਂ ਤਿੰਨ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਫੈਕਟਰੀ ਐਕਟ 1948, ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1956 ਅਤੇ ਈਐਸਆਈ ਐਕਟ 1948 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖਰੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਹੋਣ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲੱਬਿੰਗ ਅਤੇ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

12. ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਨੂਰ ਨਿਵਾਸ ਨਰਸਰੀ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਅਤੇ ਈਪੀਐਫ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਜੈਕੇਟ ਫਾਰਮੂਲਾ ਜਾਂ ਟੈਸਟ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾ 5 ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"5. ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਦੋ ਯੂਨਿਟ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਯਾ, ਇੱਕ ਕਲਰਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਪੜਾਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਦੋ ਅਧਿਆਪਕ ਹਨ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ 30 ਸਕੂਲ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਸਕੂਲ ਚਲਾਏਗੀ। ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਕੂਲ ਦੀ ਇਕਾਈ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਗਰਲਜ਼ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਦੀ ਇਕਾਈ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਧਾਵਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਕੂਲ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਨੇ ਨਿਰੀਖਕ ਨੂੰ ਕੋਡ ਨੰਬਰ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੇ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਦੋਵੇਂ ਇਕਾਈਆਂ ਇੱਕੋ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਪਤੇ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਭੂਗੋਲਿਕ ਨੇੜਤਾ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੀ. ਵਧਾਵਨ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਯੂਨਿਟਾਂ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਕੂਲ ਨਰਸਰੀ ਕਲਾਸਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਚ ਕਲਾਸਾਂ ਫਰਾਂਸਿਸ ਗਰਲਜ਼ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਸਹੀ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

13. ਨੂਰ ਨਿਵਾਸ ਨਰਸਰੀ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਲਗਭਗ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਵਿੱਦਿਅਕ ਅਦਾਰੇ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਰਸਰੀ ਸਕੂਲ (ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਖਾਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲੱਬਿੰਗ ਅਤੇ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਇਕਾਈਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ ਦੂਜੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਪਤੇ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭੂਗੋਲਿਕ ਨੇੜਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰੇਜ ਲਈ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

14. ਐਲ.ਐਨ. ਗਡੋਦੀਆ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮੁੱਦਾ ਦੋ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਦਿੱਲੀ ਕੈਟਲ ਫਾਰਮਿੰਗ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਫਾਰਮਿੰਗ ਐਂਡ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵੀ ਸਾਂਝੇ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿਚਾਲੇ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਟੈਲੀਫੋਨ ਨੰਬਰ ਇੱਕੋ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਗ੍ਰਾਮ ਨੰਬਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਸਾਂਝੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਵਿੱਤੀ ਏਕੀਕਰਣ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਸਥਾਪਨਾ ਮੰਨੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇ ਵਿੱਤੀ ਅਖੰਡਤਾ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

15. ਹੁਣ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਆਦਰਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸਾਲ 1965 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਰਟਸ ਕਾਲਜ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸਾਲ 1985-86 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਦੋਵਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ 26 ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(3)(ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਵਰੇਜ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ 20 ਜਾਂ ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਕੈਂਪਸ ਵਿੱਚ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

16. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਲਿਆ ਸੀ। ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 01.07.2003 ਨੂੰ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 26 ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਇੱਕੋ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ, ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਡਬਲਯੂ.ਈ.ਐਫ. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 01.03.1988. ਇਹ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਨੂੰ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਵਰੇਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ 12.08.2003 ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 23.09.2005 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਬਕਾਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਲਾਈਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੇ ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 30.06.2004 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 14.12.2004 ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਅਦਾਰੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਲ 26 ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਥਾਪਨਾ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ, 26 ਵਿੱਚੋਂ 8 ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ, ਭਾਵ, ਆਈਡੀਅਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁੱਦਾ ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਦੇ ਘੇਰੇ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਗਣਨਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ.

17. ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੇ ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਕੀਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 14.11.2005 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਲਈ ਗਈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਉਮਰ 20 ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਸੀ

ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

18. ਫਿਰ ਵੀ ਦੁਖੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਨਿਗਰਾਨ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਵੇਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

19. ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੱਗਰੀ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ, ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗੇ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾ 09.12.1987 ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਪੱਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਗੁਲਬਰਗਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਗੁਲਬਰਗਾ ਨੂੰ ਬੈਚਲਰ ਡਿਗਰੀ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਲਜ ਦਾ ਨਾਂ 'ਦਿ ਆਈਡੀਅਲ ਫਾਈਨ ਆਰਟਸ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਕਾਲਜ ਆਫ਼ ਵਿਜ਼ੂਅਲ ਆਰਟ' ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਗਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ 04.11.2004 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਮਾਨਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਨਤਾ 'ਦਿ ਆਈਡੀਅਲ ਫਾਈਨ ਆਰਟ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮਾਥੋਸਰੀ ਮਾਨਿਕਬਾਈ ਕੋਠਾਰੀ ਕਾਲਜ ਆਫ ਵਿਜ਼ੂਅਲ ਆਰਟਸ' ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਫਿਰ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਪੱਖ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਖੁਦ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬਾਂਹ ਹੈ।

20. ਅਗਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਈਡੀਅਲ ਫਾਈਨ ਆਰਟਸ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਆਡਿਟ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ ਮਾਰਚ 2011 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਮਾਥੋਸਰੀ ਮਾਨਿਕਬਾਈ ਕੋਠਾਰੀ ਕਾਲਜ ਆਫ ਵਿਜ਼ੂਅਲ ਆਰਟਸ। ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ 16.08.2011 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ 2003 ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ 23.09.2005 ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਆਈਡੀਅਲ ਫਾਈਨ ਆਰਟਸ ਟਰੱਸਟ ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿੱਤੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਚਲਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਖਰਚ ਖਾਤੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਨੰਬਰ 4 ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਈਡੀਅਲ ਫਾਈਨ ਆਰਟਸ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਆਈਡੀਅਲ ਫਾਈਨ ਆਰਟਸ ਸੁਸਾਇਟੀ ਤੋਂ ਹੈਂਡ ਲੋਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਈਡੀਅਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਦੇ ਸੋਸਾਇਟੀ, ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਵਿੱਤੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਈਡੀਅਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੈ 31.03.2009 ਅਤੇ 31.03.2010 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਰਸੀਦ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਖਾਤੇ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਬਿਆਨ ਆਈਡੀਅਲ ਫਾਈਨ ਆਰਟਸ ਟਰੱਸਟ ਤੋਂ ਲੋਨ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 03.06.2009 ਦਾ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤਾ 07.07.2004 ਨੂੰ ਆਈਡੀਅਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਖਾਤਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਜਾਣਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ 'ਆਦਰਸ਼ ਫਾਈਨ ਆਰਟਸ ਟਰੱਸਟ' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1988 ਤੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

21. ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰੈੱਸ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਇਕਾਈਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਹਨ। ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਸੀਮੈਂਟ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ।

22. ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੋਰਸਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਲੱਬਿੰਗ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ 100% ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੀ 70% ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਕਵਰੇਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਈਪੀਐੱਫ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਭ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

23. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਆਈਡੀਅਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿੱਤੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਫੰਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੁਸਾਇਟੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਥਾਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

24. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹੈੱਡਨੋਟਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ:

ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ

ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।



Tarun Mehra
Advocate